

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/37/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817010889
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3817010889.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Dušan Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanej T. T., rodenej L., nar. XX.X.XXXX v L., trvale bytom D. L., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých Martin - Sučany, trestne stíhanej pre pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods.1, 4 písm. a) Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 29. mája 2019 prejednal odvolanie prokurátora Krajskej prokuratúry Trenčín a obžalovanej T. T. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1T/182/2017 zo dňa 28. januára 2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora a obžalovanej zamietajú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1T/182/2017, zo dňa 28. januára 2019, bolo rozhodnuté nasledovne:

„Obžalovaná: T. Ertlová, rodená L., nar. XX.XX.XXXX
v L., okres E., trvale bytom D. L.,
t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu
odňatia slobody pre mladistvých Sučany, Martin,

uznaná vinnou rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 1T 182/2017-651 zo dňa 14. februára 2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 3To 93/2018 zo dňa 15. novembra 2018, pre pokračovací obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods.1,4 písm. a) Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení Zákona číslo 1/2014 Z.z., vo výroku o vine a náhrade škody, právoplatným rozsudkom zo dňa 15. novembra 2018

a za to sa

odsudzuje

Podľa § 221 ods.4 Trestného zákona, § 38 ods.5, ods.8 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 39 ods.2 písm. d), ods.4 Trestného zákona (per analogiam) k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods.3 písm. b), ods.4 Trestného zákona sa pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods.1 Trestného zákona, § 78 ods.1 Trestného zákona ukladá sa jej ochranný dohľad v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.“

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaniami prokurátora, ktoré podal do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku a obžalovanej, ktorá odvolanie písomne podala v zákonnej lehote.

Následne prokurátor a obžalovaná sama, ako ja prostredníctvom svojho obhajcu podané odvolania písomne odôvodnili.

Prokurátor v úvode dôvodov svojho odvolania poukázal na rozhodovanie vo veci v konaní pred súdom, predchádzajúce vydaniu napadnutého rozsudku, na obsah výrokovkej časti napadnutého rozsudku a na to, že proti napadnutému rozsudku podal odvolanie v neprospech obžalovanej, konkrétne proti výroku o treste z dôvodu mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby a z dôvodu nezaradenia obžalovanej do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Ďalej prokurátor v dôvodoch svojho odvolania uviedol nasledovné:

„Podľa odôvodnenia rozsudku pri ukladaní trestu bral súd do úvahy skutočnosť, že obžalovaná urobila na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., teda v celom rozsahu sa priznala k spáchaniu trestnej činnosti. Na základe týchto skutočností u obžalovanej súd pristúpil k zníženiu trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby v zmysle 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák., a to aj s poukazom na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. Tpj55/2016 zo dňa 27.06.2017.

Z dôvodu, že obžalovaná bola uznaná vinnou za obzvlášť závažný zločin, mal ju súd pre výkon trestu zaradiť do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, avšak vzhľadom na okolnosti prípadu, osobu obžalovanej (dopúšťala sa výlučne majetkovej trestnej činnosti, nikdy nebola odsúdená pre násilnú trestnú činnosť), dospel súd k záveru, že možno použiť ustanovenie § 48 ods.4 Trestného zákona a vzhľadom k narušenosti páchatelky, ako aj vzhľadom na to, že jej nebol uložený trest nad 15 rokov a možnosť nápravy obžalovanej, súd ju pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súd mal za to, že takto uložený trest bude v dostatočnej miere vplývať na prevýchovu obžalovanej a splní aj svoj prevýchovný účel.

S uvedenými závermi súdu prvého stupňa sa nestotožňujeme a máme za to, že obžalovanej bol uložený trest v rozpore s § 34 odsek 1,4 Trestného zákona.

Vyhlásenie obžalovanej o vine na hlavnom pojednávaní, a teda priznanie sa k spáchaniu trestného činu, má procesnoprávne následky, spočívajúce v obmedzenom rozsahu ďalšieho dokazovania, avšak takéto vyhlásenie samo osebe nemôže byť dôvodom na čisto formálne a mechanické mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu.

Použitie ust. § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona v danom prípade nebolo odôvodnené žiadnymi takými konkrétnymi skutočnosťami, ktoré by jeho použitie legitimovali ako zákonné a správne. Úlohou súdu je aj zrozumiteľne vysvetliť, prečo považuje uloženie trestu v rámci trestnej sadzby za neprimerané.

Z výkladu ust. § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona je zrejmé, že súd by mal pristúpiť k moderácii trestu len za existencie takých okolností, resp. pomerov, ktoré sa v trestných činoch, resp. ich páchatelov bežne nevyskytujú a ktoré je možné vyhodnotiť v prospech páchatelov. Práve táto ich výnimočnosť objektívne spôsobuje, že trest ukladaný v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby by bol pre páchatel'a neprimerane prísny a na dosiahnutie účelu trestu by postačoval aj trest kratšieho trvania.

Pri rešpektovaní zásady adekvátnosti trestu s prihliadnutím na povahu a závažnosť činu či osobnosť páchatel'a, dôkaznú náročnosť veci preto Trestný zákon priznáva súdu na túto situáciu reagovať možnosťou zníženia trestu mimo hraníc zákonnej trestnej sadzby.

V prípade obžalovanej neexistujú (a z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa ani nevyplývajú) žiadne mimoriadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali postup podľa § 39 odsek 2 písm. d) Trestného zákona. Podľa odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa súd pri mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody vychádzal iba z vyhlásenia viny obžalovanej, čo však samo osebe neodôvodňuje automatické, čisto mechanické zníženie trestu o 1/3 pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Z obsahu odôvodnenia rozsudku prvostupňového súdu nie je zrejmé z akých dôvodov nebolo možné uložiť obžalovanej trest v zákonnej trestnej sadzbe a nie je ani zrejmé, prečo by práve obžalovaná mala pociťovať uloženie takéhoto trestu podstatne citeľnejšie.

Obžalovaná T. T. bola doposiaľ 6-krát odsúdená. Z odpisu z registra trestov T. T. vyplýva, že obžalovaná bola odsúdená v roku 2008 pre zločin obchodovania s ľuďmi podľa § 180 ods. 1, ods. 2, písm. a) Trestného zákona na 6 rokov nepodmienečne. V roku 2009 bola T. T. odsúdená pre prečin podvodu § 221 ods. Trestného zákona. V roku 2010 bola T. T. odsúdená pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody 8 rokov 9 mesiacov. V roku 2013 bola T. T. odsúdená za trestný čin § 250 ods. 1, ods. 5 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 a zločin podvodu § 221 ods. 1, ods. 3, písm. a) Trestného zákona, za čo jej bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody 9 rokov 6 mesiacov. V roku 2016 bola T. T. odsúdená pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody 2 roky 6 mesiacov.

Naposledy bola obžalovaná T. T. odsúdená dňa 23.8.2016 pre zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, 3 písmeno a) Trestného zákona, rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/7/2016 zo dňa 23.8.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/112/2016 zo dňa 16.2.2017 na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Okresný súd sa vôbec nezaoberal a teda neskúmal, či na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje vzhľadom na spoločenskú nebezpečnosť činu obžalovanej aj trest kratšieho trvania.

Z uvedeného podľa názoru prokuratúry vyplýva, že znížením trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby u obžalovanej, ktorá je nebezpečnou recidivistkou, a nariadenie jeho výkonu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s nižším stupňom stráženia, nie je naplnený individuálno-preventívny účinok trestnej sankcie.

Medzi funkcie trestu patrí aj tzv. generálna prevencia, ktorej úlohou je výchovné pôsobenie trestov na ostatných členov spoločnosti - potenciálnych páchatel'ov. Uložením neprimerane nízkeho trestu nedochádza k naplneniu funkcie trestu v rozsahu generálnej prevencie, a teda nedochádza ani k zabezpečeniu ochrany spoločnosti.

Mimoriadne znížený trest odňatia slobody, so stredným stupňom stráženia, uložený v tejto trestnej veci u obzvlášť závažnej recidivistky, rozhodne nie je spôsobilý odradiť potenciálnych páchatel'ov od páchania závažnej a spoločensky nebezpečnej trestnej činnosti majetkového charakteru, práve naopak.

Na základe uvedeného máme za to, že použité zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 odsek 2 písm. d) Trestného zákona a § 48 ods. 4 Trestného zákona, bolo v posudzovanej veci nedôvodné, v dôsledku čoho je uložený trest odňatia slobody neprimeraný a nezákonný, alebo je mimo zákonnej trestnej sadzby.

Na základe uvedených skutočností navrhujem, aby Krajský súd Trenčín, ako odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písmeno d), e) Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/182/2017 zo dňa 28.01.2019, vo výroku o treste, a aby podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sám rozhodol tak, že obžalovanej ukladá nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby podľa § 221 odsek 4, § 38 odsek 5, odsek 8, § 36 písm. l) a § 37 písm. m) Trestného zákona s jej zaradením podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Ostatné výroky rozsudku považujeme za zákonné a vecne správne.“

Obžalovaná v úvode písomného odôvodnenia odvolania prostredníctvom obhajkyne poukázala na obsah výrokovej časti napadnutého rozsudku a na to, že proti nemu podala odvolanie. Ďalej uviedla nasledovné:

„Odvolanie som podala z dôvodu podľa ust. § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku, t.j. z dôvodu, že uložený trest považujem za neprimeraný.

Mám za to, že výška uloženého trestu nezohľadňuje dôsledne všetky zásady ukladania trestov podľa Trestného zákona, keď súd prvého stupňa pri ukladaní trestu neprihliadal v dostatočnej miere na skutočnosť, že som sa k spáchaniu trestného činu hneď na začiatku trestného stíhania priznala a s orgánmi činnými v trestnom konaní som riadne spolupracovala, ako ani na skutočnosť, že v súčasnosti vykonávam nepodmienečný trest odňatia slobody uložený mi rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 3T /7/2016-901 zo dňa 23.08.2016 v trvaní 8 rokov, z ktorého som doposiaľ vykonala len 2 roky a 2 mesiace (t. j. zostáva mi vykonať 5 rokov a 10 mesiacov), a ďalej na skutočnosť, že uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. 4Pp/17/2014 zo dňa 29.11.2018 bolo rozhodnuté o tom, že som sa v skúšobnej dobe neosvedčila a musím vykonať zvyšok trestu v trvaní 3 roky 6 mesiacov a 29 dní.

Spolu s trestom uloženým mi napadnutým rozhodnutím tak musím vykonať takmer 19,5 roka, čo je vzhľadom na môj vek a zdravotný stav prakticky doživotie.

S poukazom na uvedené navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, napadnutý rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T/182/2017 zo dňa 28.01.2019 čo do výroku o treste odňatia slobody podľa ust. § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil a postupom podľa ust. § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol.“

Obžalovaná vo svojich písomných dôvodoch odvolania uviedla, že výška trestu 10 rokov je podľa jej názoru neprimerane vysoká. Momentálne je odsúdená na 8 rokov odňatia slobody, plus jej bol premenený podmienečný trest 2 roky, 10 mesiacov a 29 dní (čo spolu činí skoro 11 rokov). Daný 10-ročný trest by mohol byť v jej prípade ako doživotný. Momentálne si odpykáva trest v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Sučany, kde je na oddiele s prevažnou väčšinou žien OŠZ (mentálne a psychicky narušené ženy) a ostatné OZP (zdravotne postihnuté ako ona). Obžalovaná poukázala na to, že nie je odkázaná na užívanie liekov a na to, že je postihnutá pohybovo - ťažká paraparéza dolných končatín. Vzhľadom na jej zdravotný stav požiadala, aby bola zaradená do práce v stoji. Ústav jej umožnil prácu v kuchyni. Sedenie jej spôsobuje kľčové stavy, nezvláda samostatne chôdzu po schodoch, zvláda však státie. Z celého oddielu 58 žien pracujú 2. Je vďačná za možnosť pracovať, lebo nie je jednoduché byť 24 hodín medzi ľuďmi, ktorí nevedia čítať, písať, nepoznajú hodiny, farby a nemajú základné hygienické návyky. Preto žiada krajský súd, aby zväžil aj tieto skutočnosti. Svoje pracovné a oddielové povinnosti si plní svedomito, bola už 4-krát disciplinárne odmenená. Vzhľadom na jej zdravotný stav by zároveň chcela požiadať, aby krajský súd uskutočnil pojednávanie bez jej prítomnosti.

Na verejnom zasadnutí, konanom o podaných odvolaniach v prejednávanej veci, prokurátor krajskej prokuratúry sa v celom rozsahu stotožnil s písomnými dôvodmi odvolania podriadeného prokurátora a navrhol rozhodnúť v zmysle petitu uvedeného v písomných dôvodoch odvolania. Odvolanie obžalovanej navrhol podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť. Obhajkyňa obžalovanej navrhla vyhovieť odvolaniu obžalovanej a odvolanie prokurátora navrhla zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaných odvolaní na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaniami napadnutého rozsudku, odvolací súd na základe preskúmania veci nezistil v postupe okresného súdu existenciu procesných chýb, ktoré by samé osebe odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že v dôvodoch odvolaní prokurátora a obžalovanej nie je ani namietaná existencia takýchto procesných väd, zakladajúcich dôvody pre zrušenie napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu podľa § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por.

Na základe preskúmania správnosti samotných odvolaniami prokurátora a obžalovanej napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o treste odňatia slobody, uloženom obžalovanej, senát odvolacieho súdu dospel k záveru, že napadnuté výroky rozsudku okresného súdu sú správne a zákonné.

Pokiaľ ide o odvolanie prokurátora proti výrokom napadnutého rozsudku okresného súdu o uloženom treste obžalovanej, z jeho obsahu a jeho odôvodnenia vyplýva, že prokurátor namietala existenciu väd podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por., teda že týmito napadnutými výrokmi boli porušené ustanovenia Trestného zákona a uložený trest odňatia slobody je neprimerane mierny.

Obžalovaná vo svojom odvolaní a jeho dôvodoch namietala neprimeranú prísnosť uloženého trestu odňatia slobody v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Pokiaľ ide o dôvody výrokov rozsudku okresného súdu, napadnutých podanými odvolaniami v prejednávanej veci, odvolací súd považuje za potrebné poukázať na nasledovné zistenia a úvahy okresného súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku:

„Obžalovaná svojím konaním porušila záujem spoločnosti na ochrane majetku fyzických osôb. Súd u obžalovanej zistil poľahčujúcu okolnosť v tom, že sa k trestnej činnosti dozнала, túto oľutovala, príťažujúcou okolnosťou u obžalovanej je to, že v minulosti už bola odsúdená. Motívom konania obžalovanej bola zisťnosť a snaha bezpracne získať finančné prostriedky. Nebezpečenstvo konania obžalovanej pre spoločnosť zvyšuje skutočnosť, že sa dopustila podvodu napriek tomu, že bola v minulosti za obdobné konanie odsúdená.

K osobe obžalovanej súd zistil, že v mieste jej bydliska o nej bližšie informácie nie sú známe. Je invalidná dôchodkyňa, ktorá bola doposiaľ šesťkrát riešená v priestupkovom konaní. Z odpisu registra trestov obžalovanej vyplýva, že obžalovaná bola odsúdená v roku 2008 za zločin obchodovania s ľuďmi podľa § 180 ods.1,2 písm. a) Trestného zákona na 6 rokov nepodmienečne, v roku 2009 bola odsúdená pre prečin podvodu § 221 ods.1 Trestného zákona, v roku 2010 bola odsúdená pre prečin podvodu podľa § 221 ods.1,2 Trestného zákona na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody 8 rokov 9 mesiacov, v roku 2013 bola obžalovaná odsúdená pre trestný čin podvodu § 250 ods.1,5 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 a za zločin podvodu § 221 ods.1,3 písm. a) Trestného zákona, za čo jej bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody 9 rokov 6 mesiacov, v roku 2016 bola obžalovaná odsúdená pre prečin podvodu podľa § 221 ods.1,2 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody 2 roky 6 mesiacov a naposledy bola obžalovaná odsúdená dňa 23. augusta 2016 za zločin podvodu podľa § 221 ods.1,3 písm. a) Trestného zákona rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 3T 7/2016 zo dňa 23. augusta 2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 2To 112/2016 zo dňa 16. februára 2017 na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súd vyhodnotiac všetky skutočnosti majúce význam pre rozhodnutie o treste u obžalovanej, vzhľadom na jej osobu, jej doterajší spôsob života, okolnosti prípadu, súd obžalovanej za použitia § 38 ods.5, ods.8 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 39 ods.2 písm. d), ods.4 Trestného zákona (per analogiam) uložil nepodmienečný trest odňatia slobody pod dolnú hranicu takto zákonom stanovenej trestnej sadzby v trvaní 10 rokov. Súd zistil v prípade obžalovanej existenciu použitia ustanovenia § 38 ods.5 Trestného zákona, teda súd musel zvýšiť základnú trestnú sadzbu o jednu polovicu a súd potom musel vychádzať pri ukladaní trestu zo sadzby 12 rokov a 6 mesiacov až 15 rokov. Aj napriek skutočnosti, že v prípade obžalovanej sa jedná o osobu, ktorá sa dopúšťa majetkovej trestnej činnosti, obžalovaná je teda v tejto oblasti recidivistka, považuje súd vzhľadom na jej zdravotný stav, ako aj na tú skutočnosť, že obžalovaná bude musieť ešte okrem tohto uloženého trestu vykonať zvyšky trestov vo veciach Okresného súdu v Bratislave I., sp. zn. 3T 3/2008 (obžalovanej bol uložený nepodmienečný trest v trvaní 9 a pol roka, pričom z výkonu trestu bola uznesením Okresného súdu v Nitre, sp. zn. 4PP 17/2014 zo dňa 10. septembra 2014 podmienčne prepustená, pričom neprávoplatným uznesením Okresného súdu v Nitre, sp. zn. 4Pp 17/2014 zo dňa 29. novembra 2018 bolo rozhodnuté, že sa v skúšobnej dobe neosvedčila a zvyšok trestu v trvaní 3 roky 6 mesiacov 29 dní vykoná), Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 3T 7/2016 (obžalovanej bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov, pričom do dňa hlavného pojednávania vykonala trest v trvaní 2 roky 1 mesiac 16 dní, čiže musí vykonať ešte zvyšok trestu v trvaní 5 rokov 10 mesiacov 15 dní), za neprimerane prísne ukladať trest už len v samej spodnej hranici teda 12 rokov a 6 mesiacov a preto prihladol na stanovisko trestno-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. Tpj 55/2016 zo dňa 27.06.2017, podľa ktorého je možné v prípade uznania viny páchatelom podľa § 257 ods.1 písm. b), c) Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom) ukladať trest za použitia

ustanovenia § 39 ods.2 písm. d), ods.4 Trestného zákona (per analogiam), teda ako v prípade uzavretia schválenia dohody o vine a treste a preto súd využil toto ustanovenie a obžalovanej uložil trest pod dolnú hranicu takto zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Súd poukazuje na tú skutočnosť, že už aj v prvom odsudzujúcom rozsudku sa zaoberal ustanovením § 46 Trestného zákona, avšak v danom prípade aj keby súd uložil obžalovanej nepodmienečný trest odňatia slobody v samej hornej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby v trvaní 15 rokov, tak aj v prípade doposiaľ nevykonaných trestov tak, ako sú hore uvedené, nemala by obžalovaná celkom trest nad hranicu sadzby 25 rokov.

Z dôvodu, že obžalovaná bola uznaná vinnou za obzvlášť závažný zločin, mal ju súd pre výkon trestu zaradiť do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, avšak vzhľadom na okolnosti prípadu, osobu obžalovanej (dopúšťala sa výlučne majetkovej trestnej činnosti, nikdy nebola odsúdená pre násilnú trestnú činnosť), dospel súd k záveru, že možno použiť ustanovenie § 48 ods.4 Trestného zákona a vzhľadom k narušenosti páchatelky, ako i vzhľadom na to, že jej nebol uložený trest nad 15 rokov a možnosť nápravy obžalovanej, súd ju pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, zároveň jej súd uložil aj ochranný dohľad v trvaní 18 mesiacov.

Pokiaľ obhajoba navrhovala u obžalovanej upustiť od uloženia ďalšieho trestu, resp. zmierniť trest pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, t.j. použitie ustanovenia § 39 ods.1 Trestného zákona, súd nezistil žiadne okolnosti na upustenie, resp. mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu takto zákonom stanovenej trestnej sadzby.“

Na základe preskúmania veci z dôvodov podaných odvolaní odvolací súd dospel k záveru, že všetky skutkové okolnosti, ktoré okresný súd podľa obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku mal na zreteli pri svojich úvahách, majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Z odôvodnenia podaných odvolaní nevyplýva, že by odvolatelia namietali správnosť týchto skutkových zistení, na ktoré okresný súd podľa vyššie citovanej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku prihliadal pri ukladaní trestu obžalovanej.

Pokiaľ ide o dôvody odvolania prokurátora, v ktorých namieta vady napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Tr. zák., prokurátor namieta, že okresný súd postupoval v rozpore s ustanovením § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zák. (per analogiam) a v rozpore s ustanovením 48 ods. 4 Tr. zák. Odvolací súd sa nestotožnil s dôvodnosťou týchto namietaných vád zo strany prokurátora.

Podľa právneho názoru odvolacieho súdu v prejednávanej veci boli splnené zákonné podmienky pre analogickú aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zák. v intenciách publikovaného stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. Tpj 55/2016 zo dňa 27.06.2017, na ktoré okresný súd aj poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku. Ani odvolací súd nevidí rozumný dôvod odkloniť sa od záverov, vyslovených v tomto stanovisku. Pokiaľ prokurátor v dôvodoch svojho odvolania odôvodňoval nemožnosť zákonnej aplikácie ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zák. absenciou okolnosti, ktoré sa bežne nevyskytujú, odvolací súd pripomína, že aplikácia ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zák. obsahuje jedinú zákonnú podmienku, a to je konanie o dohode o uznaní viny a prijatí trestu, ktorú zákonnú podmienku je podľa vyššie uvedeného stanoviska možné analogicky aplikovať aj na prijatie vyhlásenia obžalovanej o svojej vine. Preto odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd v tejto právnej otázke postupoval v súlade so zákonom.

Rovnako sa odvolací súd nestotožnil so správnosťou argumentácie prokurátora v odvolaní, pokiaľ ide o aplikáciu ustanovenia § 48 ods. 4 Tr. zák., nakoľko okresný súd odôvodnil aplikáciu tohto ustanovenia konkrétnymi okolnosťami, ktoré ho viedli k záveru o zaručení lepšej nápravy obžalovanej, pričom okresný súd pri tomto svojom rozhodnutí nevybočil mimo limitov, určených v tomto ustanovení.

Z uvedených dôvodov odvolací súd sa nestotožnil s argumentáciou v odvolaní prokurátora, odôvodňujúcou existenciu vád podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. zák.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov okresného súdu z dôvodu obidvoma odvolateľmi namietanej neprimeranosti uloženého trestu obžalovanej v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por., odvolací súd dospel k záveru, že správne zistené skutočnosti, ktoré okresný súd viedli k uloženiu predmetného trestu odňatia slobody a určeniu spôsobu jeho výkonu, dávajú jasné zrozumiteľné a odôvodnené odpovede na argumentáciu odvolateľov v podaných odvolaniach. Z uvedených dôvodov

preto odvolací súd dospel k záveru, že trest odňatia slobody, uložený obžalovanej a okresným súdom určený spôsob jeho výkonu nie je ani neprimerane mierny a ani neprimerane prísny, teda nevykazuje vadu podľa § 321 ods. 14 písm. e) Tr. por.

Na základe preskúmania správnosti napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o treste, uloženom obžalovanej, odvolací súd nezistil ani chyby odvolaním prokurátora a obžalovanej nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však odvolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora a obžalovanej nie je dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.